

grund af groft uforsvarlig kørsel. Der blev dog samtidig givet udtryk for, at det ville være rigtigst at behandle spørgsmålet sammen med forslag til en ny færdselslov.

Forslaget om at afskaffe domsmænds medvirken i frakendelsessager blev herefter medtaget i ændret skikkelse i det tidligere fremsatte forslag til færdselslov, og blev kort omtalt af flere ordførere under lovforslagets 1. behandling den 10. april 1975. Der blev herunder ligesom i fremsættelsestalen bl. a. givet udtryk for, at spørgsmålet om behandlingen af disse sager burde overvejes endnu en gang i lyset af de samtidig foreslåede nye regler om betinget frakendelse af førerretten.

Spørgsmålet om frakendelsessagernes behandling blev imidlertid af tidsmæssige grunde ikke færdigbehandlet i folketinget, og forslaget genfremsættes derfor påny i uændret skikkelse.

Til § 119.

Reglen svarer til den gældende færdselslovs § 69, stk. 6-8.

Til § 120.

De foreslåede bestemmelser om standsnings- og parkeringsafgifter erstatter de gældende regler i færdselslovens § 69 b, stk. 1-4.

Ifølge de gældende regler kan politiet pålægge afgift for overtrædelse af (1) lokale standsnings- og parkeringsrestriktioner, som fastsættes i medfør af færdselslovens § 57, stk. 3 (§ 91 i lovforslaget), (2) bestemmelser om anvendelse af parkeringsskiver, jfr. færdselslovens § 57 a (§ 92 i lovforslaget), og (3) bestemmelser om benyttelse af parkometre, jfr. nu § 107 i lov om offentlige veje.

Den gennemførte afkriminalisering af de nævnte standsnings- og parkeringsovertrædelser, som blev gennemført med virkning fra 1. april 1973, har virket fuldt tilfredsstillende, og derfor foreslås i *stk. 1* en udvidelse af de afgiftspålagte overtrædelser.

En sådan udvidelse, der er foreslået af politidirektøren i København, vil indebære den fordel, at kontrollen med bestemmelsernes overholdelse kan overlades parkeringskontrollørerne i de områder, hvor disse virker, jfr. § 121 i lovforslaget. Herved opnås en yderligere effektivisering af parkeringskontrollen samtidig med, at der sker en yderligere frigørelse af politiuddannet personale. I dag findes der alene et parkeringskorps i det storkøbenhavnske område, men justitsministeriet arbejder mod en udvidelse af ordningen til andre byer i Danmark.

Ifølge *nr. 1* kan afgift pålægges for overtrædelse af bestemmelserne i lovforslagets § 29, stk. 1, nr. 1 (standsning eller parkering på fodgængerfelt eller ud

for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 meter foran fodgængerfeltet eller udkørslen), § 29, stk. 1, nr. 2 (standsning eller parkering i vejkryds eller inden for en afstand af 5 meter fra den tværgående kørebanes nærmeste kant), og § 29, stk. 2 (standsning eller parkering ved busstoppested).

Overtrædelser af de modsvarende bestemmelser er ikke omfattet af den gældende afgiftsordning. De nævnte bestemmelser har imidlertid en sådan eksakt karakter, at det skønnes ubetænkeligt at overlade kontrollen til parkeringskontrollører.

De nævnte forbud i *nr. 2* vil normalt være sådanne, der fastsættes i medfør af færdselslovens § 57, stk. 3 (§ 91 i lovforslaget), således at de allerede er omfattet af den gældende afgiftsordning. Forslaget indebærer dog en udvidelse, idet visse standsnings- og parkeringsforbud angives med gul kantstensafmærkning. Disse forbud vil efter den nye formulering blive omfattet af afgiftsordningen, men også for disse overtrædelser gælder, at de let kan konstateres af parkeringskontrollørerne.

De nævnte forbud i *nr. 3* vil også efter de gældende regler kunne sanktioneres ved afgiftspåleggelse. Det drejer sig om ikke-skiltede forbud, der fastsættes i lokale bekendtgørelser, jfr. § 91, stk. 6, i lovforslaget.

Også de bestemmelser om standsning og parkering, der nævnes i *nr. 4*, er efter de gældende regler afkriminaliserede. Derunder falder bl. a. reglerne om benyttelse af parkeringsskiver.

Endelig nævnes i *nr. 5* bestemmelserne om benyttelse af parkometre. Også disse bestemmelser er i dag underlagt afgiftsordningen.

Der vil fortsat kunne straffes for overtrædelse af de omhandlede bestemmelser, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen, jfr. § 116, stk. 4, i lovforslaget.

Efter de gældende regler om standsnings- og parkeringsafgifter vil den, der har fået pålagt en sådan afgift, kunne påklage politiets afgørelse til justitsministeriet. Den pågældende vil endvidere have mulighed for at få sine indsigelser prøvet i fogedretten, såfremt afgiften forsøges inddrevet af politiet. Da det imidlertid skønnes forsvarligt, at politiets afgørelse alene prøves af fogeden, foreslås der i *stk. 2, 1. pkt.*, en ny bestemmelse, hvorefter afgørelser om påleggelse af afgift ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

I øvrigt foreslås ingen ændringer i forhold til de gældende bestemmelser.

Til § 121.

De foreslåede bestemmelser om parkeringskon-